

ятно е че тѣ бѣхъ между най учены-ты и влі-
ятелны-ты отъ народъ-тѣ.

П. Що му казахъ ?

О. И казувахъ: Защо твои-ти ученици прѣстѣпувать прѣ-
даніе-то на стары-ты? Понеже не си мыѣтъ рѣцѣ-тѣ кога
ядѣтъ хлѣбъ. Ст. 2. Мар. 7; 2—5: Кол. 2; 8.

П. Каквы бѣхъ прѣданія-та на стары-ты ?

О. Тѣ бѣхъ поученія които Евреи-ти бѣхъ
пріели отъ прѣдѣды-ты си. Тѣ бѣхъ два вида,
1) Тълкованія които стари-ти имѣ учителя бѣ-
хъ дали върхъ законъ-тѣ Моисеевъ; и 2) Устны
заповѣди които вѣрувахъ че Моисей бѣше прі-
ель отъ Бога и прѣдалъ на Исуса Навина, а
той на наслѣдницы-ты си. Имаше много отъ
тыя неписаны прѣданія и заповѣди (Мар. 7; 4),
които Фарисеи-ти и Еврейскій-тѣ народъ по-
читахъ повече отъ самый-тѣ законъ Божій. Е-
дно отъ тыя прѣданія забраняваше да яде нѣ-
кой хлѣбъ съ не омыты рѣцѣ.

П. Ученици-ти Иисусови вардахъ ли това прѣ-
даніе ?

О. Не го вардахъ. Ст. 2. Мар. 7; 25.

П. Защо не го вардахъ? Грѣшно ли бѣше да
мыѣтъ рѣцѣ-тѣ си прѣди да ядѣтъ ?

О. Само по себе си то не бѣше грѣшно: но
Евреи-ти суевѣрно мысляхъ че тѣлесно мыненіе
сѣобщаваше душевнѣ чистотѣ, и по строго
вардахъ правила-та на стары-ты за вѣнкашно
мыненіе нежели заповѣди-ты Божіи. Това бѣше
грѣшно: и ако вардахъ апостоли-ти тыя пра-
вила тѣ щѣхъ да участвуваѣтъ въ грѣхъ-тѣ и
суевѣріе-то на народъ-тѣ. Това е добръ при-